

Sygn. akt VU 158/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Przybyłko

Protokolant: Ewelina Cyrkot

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie renty

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 grudnia 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 grudnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. dokonał przeliczenia świadczenia wnioskodawcy, ustalił wymiar okresów pracy górniczej i przyznał z tego tytułu należne wyrównanie za okres od 1 grudnia 2009r. do 31 października 2012r., tj. za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym wydano decyzję z urzędu wraz z odsetkami.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca wnosił o wypłacenie wyrównania renty rodzinnej od 25 sierpnia 1981r. do dnia 30 września 2009r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując treść zaskarżonej decyzji. Nadto wskazał, że w wyniku weryfikacji wysokości renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (od 1 sierpnia 1991r.) stwierdził, że okres pobierania zasiłku chorobowego od dnia 2 lutego 1981r. do dnia 25 sierpnia 1981r. w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 14 lutego 1978r. do 25 sierpnia 1981r. uwzględniono z przelicznikiem 1,3, a należało zaliczyć do stażu pracy jako okres pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy z przelicznikiem 1,5. Organ rentowy dokonał więc przeliczenia i wypłacono należne wyrównanie za okres 3 lat wstecz od miesiąca, w którym wydano decyzję wraz z odsetkami. Organ rentowy powołał treść art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Wnioskodawcy K. P. decyzją z dnia 13 maja 1981r. organ rentowy przyznał prawo do górniczej renty inwalidzkiej (na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 maja 1957r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin ze zm.), a wypłatę świadczenia rozpoczęto od dnia 26 sierpnia 1981r.

W okresie od 2 lutego 1981r. do 25 sierpnia 1981r. wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy. W tym czasie K. P. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w W. – pracował tam od 14 lutego 1987r. do 25 sierpnia 1981r. Do wyliczenia wysokości renty okres pobierania zasiłku uwzględniono z przelicznikiem 1,3.

Wnioskodawca nadal pobiera rentę, obecnie z tytułu częściowej niezdolności do pracy, prawo do tego świadczenia przyznano na stałe.

W dniu 19 grudnia 2012r. organ rentowy dokonał z urzędu weryfikacji wysokości świadczenia, w wyniku czego stwierdzono, że okres zasiłku chorobowego od 2 lutego 1981r. do 25 sierpnia 1981r. w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. należało zaliczyć do stażu pracy jako okres pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy z przelicznikiem 1,5. Decyzją z dnia 19 grudnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. dokonał przeliczenia świadczenia wnioskodawcy, ustalił wymiar okresów pracy górniczej i przyznał z tego tytułu należne wyrównanie za okres od 1 grudnia 2009r. do 31 października 2012r., tj. za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym wydano decyzję z urzędu wraz z odsetkami.

okoliczności bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu organ rentowy słusznie uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia żądania wskazanego w odwołaniu, tj. o wyrównanie świadczenia za okres od daty przyznania – wypłaty renty (25 sierpnia 1981r.) do daty wyrównania (30.09.2009r..

Jak wynika z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, organ rentowy – co sam przyznał w treści załącznika do decyzji z dnia 19 grudnia 2012r. i w odpowiedzi na odwołanie – popełnił błąd poprzez nieprzyjęcie do okresu pobierania zasiłku chorobowego „górniczego” przelicznika 1,5. Na skutek powyższego wnioskodawcy wypłacano świadczenie w zaniżonej wysokości (od 1981r.). Zarówno decyzja o przyznaniu świadczenia, jak i wielokrotnie wydawane kolejne decyzje nie były przez ubezpieczonego kwestionowane w przedmiocie zastosowania w/w przeliczników.

Zgodnie z przepisem art. 133 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu,
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Organ rentowy przyznając, że wypłacając wnioskodawcy zaniżone świadczenie popełnił błąd skutek wypadku i w związku z powyższym prawo do wyrównania świadczenia przysługuje wnioskodawcy za okres trzech lat wstecz (od 1 grudnia 2009r.). W świetle przepisu art. 133 ust. 1 ustawy emerytalnej nie istnieje możliwość przyznania świadczenia za okres wcześniejszy, gdyż odpowiedzialność organu rentowego z tytułu popełnionego błędu została przez ustawodawcę ograniczona do okresu 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym złożono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Kwota wyrównania i odsetek zostały przez organ rentowy ustalone w sposób prawidłowy.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.